

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj, ob ponedeljkih ob 9 dopoldne.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dejstvi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nepriljubna pisma se ne sprejemajo in rokopi se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Stjepan Čodina. Lastnik konsorcij: „Edinosti“ — Tisk tiskarne „Edinosti“, vpisane zadrage z enajstim izročilom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 24.—
Za pol leta 12.—
Za tri mesece 6.—
Za nedeljsko izdajo za celo leto 5.20
za pol leta 2.60

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglaš se računajo na milimetre v širokosti ene kolone. Cene: Oglaš trgovcev in obrtnikov mm po 10 vin. Osmrtice, zalivali, poslanice, oglaš denarnih zavodov mm po 20 vin. Oglaš v tekstu lista do pet vrst K 20.— vsaka nadaljnja vrsta 2.—

Mali oglaš po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglaš sprejema inšerati oddelček „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“. — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšerati oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnoštevilnični račun št. 841.652.

Po italijanskih porazih v zadnjih dneh, vlada na primorski fronti zopet mir.

Vsi srčiti italijanski napadi na vseh frontah na Primorskem krvavo odbiti. - Novi uspehi zveznih čet v vzhodni Galiciji. - Zamošč v naših rokah. Uspešni pozicijski boji za Nemce pri Arrasu. - Odbiti francoski napadi v Champagni in na višinah Moze.

Z avstrijsko-italijanskega bojišča.

DUNAJ, 1. (Kor.) Uradno se objavlja: 1. julija 1915.

Obnovljeni splošni napad na naše postojanke ob robu planote pri Doberdobi, ki ga je izvršilo včeraj popoldne več sovražnih infanterijskih divizij, je bil povsod odbit ob težkih izgubah za Italijane. Glavni sunek nasprotnika je bil naperjen proti fronti Zagaj - Monte Cosich (severovzhodno Tržica).

Pri Selcah in Vermeljani so udri Italijani v naše najsrednje jarko, a so bili s protinapadom naše hrabre pehote zopet vrženi v dolino.

Pobočja Monte Cosicha so pokrita z italijanskimi trupli.

Zvečer izvršen napad proti višinam vzhodno Tržica, napad severovzhodno Zagaja in več manjših napadov proti goriskemu predmestju, smo istotako razbili.

Po teh porazih sovražnika je nastal mir. Navdušeno razpoloženi in neomajne naše čete imajo krepko v svoji posesti vse postojanke in so pripravljene na nove boje.

Na severnem Soškem oddelku in na korški meji se nadaljuje topovski boj.

Namestnik šefa generalnega štaba, pl. Höfer, fml.

Krvava borba za Plave.

GRADEC, 30. (Cenz.) »Tagespost« obavlja sledeči opis Leonharda Adelta »Berliner Tagblattu« o junakih bojev naših čet pri Plavah, ki so s vršili prve tedne meseca junija:

Pri Plavah so imeli Italijani razven brigado Ravenna in Forli, še 32. brigado iz Spezie s polkoma 125 in 126 in v rezervi eno brigado, obstoječo iz polkov 127 in 128. Bili so to sami Pijemontezci letnikov 1885-95, ki jih je kralj tekom težkih bojev posetil osebno. Topov je zbral sovražnik pri Plavah okoli 250, med njimi mnogo havbičnih baterij kalibra 21 in 14. Avstrijske čete so obstojale iz Dalmatincev, Čelov, Rumunov, Poljakov, Ogrov in enega bataljona Deutschmeisterov. Tu je padel stotnik Dürr, ki je dan poprej kot opazovalec vzdržal napad 4.000 mož in dobil brzojavni potniški visoki red železne krone. Italijani so zgubili več kot 10.000 mož, med temi 3.000 mrtvih. Polk št. 38 je padel od 3.000 na 800 mož. Od polka 125 so padli polkovnik in vsi majorji, tako da ima sedaj poveljstvo stotnik. Med padlimi se nahajata tudi brigadni general Arenti. Ujetih je bilo malo: 2 oficirja in 80 mož. Vrh tega so bile uplenjene štiri strojne puške. Vse bojno ozemlje ob vznožju grebena pri Plavah obsega komaj en kvadratni kilometer.

Naslednjega dne je vladal nekaj tiho dogovorjen mir. Dne 7. junija so se na vzhodnem bregu Soče ugnezdili sovražni oddelki ojačani na tri polne brigade. Bile so to: brigada Ravenna s polkom 43 in 44 in 32. brigada Spezia s polkom 125 in 126, tretja brigada s polkom 128 in 129 je ostala v rezervi. Neposredno pred tem se je pri Pijemontezih, svojih rojakih, mudil sam kralj, ki je imel na vojake navdušen nagovor, v katerem jih je pozivljaj, naj izkažejo čast domovini in zavzamejo višino. Italijani so presenetili našo poljsko stražo, obstoječo iz praporščaka in 10 mož, napadli potem sprednjo stotnjo in prodirali tako hrabro po strmi višini, da se jih najhrajrejši nasprotnik, m a-

jor Turudija, pozneje izrazil: »Polno priznanje, Italijani so se dobro držali. Seveda ta pogum ni dosti opravil, kajti major Turudija je plezajoče italijanske rojne vrste spustil hladnokrvno na šest korakov do kritja. Šele potem je poveljeval ožen in med pokanjem pušk, prasketanjem strojnih pušk, med treskanjem ročnih granat in topov majhnih kalibrov so se izpremenili bobneči, končno že tri-pavi »Evviva« in »Coraggio« v stokanje in obupno klicanje na pomoč. Toda ko je pričela prodirati linija za linijo, cevi pušk in cevke strojnih pušk niso mogli več vzdržati sovražnega pritiska.

Prisel je takoj prodirati ž njimi in naskakovati izgubljeno višino. Avstrijski so se bili z veliko premočjo Italijanov; puške in topovi so umolknil, le samokresni oficirji so se vmešavali v homerično vpitje in psovanje vojakov, ki so se obdelovali le s puškinih kopiti in bajoneti. Mnogi vojaki so kar pometali puške od sebe in se sprijeli mož proti možu s pestmi in zobovi. Tu so pokale lobanje, vojaki so si iztrgavali uhlja, na tleh leželi so bili polnojni. Višji oficirji so nadvuševali vojake sredi rojne linije. Avstrijskemu generalmajorju je bila prestreljena čepica. Italijanski brigadir, generalmajor Arenti, se je težko ranjen zgrudil. Odnegli so ga na nosilnici iz bojne črte in je balje po izpovedbah ujetnikov potem umrl. Vse dolgo nabirajoče se sovražstvo naroda proti narodu, vsa v 11 vojnih mesecih zadrževana jeza na prelomnice zvestobe, se je zila v strahoviti in najbolj krvavi bitki ob Soči, kjer so izgubili Italijani 3.000 mrtvih in 7.000 ranjenih. Avstrijski vojaki so vrgli nasprotnike z višine in le lastne žične ovire so jih zadržale, da jih niso zasledovali do Soče. Italijanska artiljerija, ki je v podpiranje svojcev deloma zapustila kritja, se je zopet skrila v skalovju.

Potem ko so si Italijani v noči 7. junija ob Sabotinu, severno Gorice, razbili glave, je šla dne 8. junija tretja divizija s kolovratu po prekoračenju mostu proti Plavam. Rumuni in Čehi, Poljaki in Ogri, Dalmatinci in Dunajci so kar tekmovali med seboj, da jih vržejo nazaj in so se zakladili vanje, da pridejo do mosta. To se seveda ni posrečilo, ker se je zamogel sovražnik spodaj zbrati vedno zrova. Zjutraj dne 11. junija je brigada Ravenna s polkom 37 in 38 obnovila poizkus, da zasede višino pri Plavah. Zgoraj je bil čakal avstrijski bataljon in je takoj posvetil pot čez Sočo. V noči dne 13. junija ste kar dve brigadi splezali na višino. Tokrat so imele avstrijske čete ves dan dovolj opravila, da so očistile gozd ob Soči sovražnika. Ko so Italijani uvideli, da tako ne pridejo naprej, so pričeli še enkrat bombardirati višino in sicer s tako silo, kakršna je bil zvezni bombardna pri Goricah. Bombardiranje je trajalo dne 15. junija od 4 zjutraj do 9 zvečer. Zvečer je nastopila pehota. Dalmatinci, o katerih je sovražnik mislil, da so pobiti, so čakali, skriti za skalovjem, na sovražnika in ga pognali zopet nazaj. Trikrat so naskočili Pijemontezji, trikrat jih je istotako pokosila nevidna kosa.

Zadnji resnejši napad je bil izvršen v noči 20. junija. Tokrat je bil češko-moravski bataljon, ki je odbil sovražnika. Glavna sila Italijanov se nahaja sedaj na nezavzemljivih postojankah grebena Kolo-vrata.

Najsrtejši boji se vrše na skalovitem Krnu, za katerega posest se boj še vedno nadaljuje. Težke artiljerije na te višine, ki so pristopne le izbornim hrilolazcem, ni mogoče spraviti. Pač pa opravljajo tu mali, lahki topovi, izborna delo.

Z avstrijsko-ruskega bojišča.

DUNAJ, 1. (Kor.) Uradno se objavlja: 1. julija 1915.

V vzhodni Galiciji se boji ob Gnili Lipi in vzhodno Lvova nadaljujejo. Naše čete so na več mestih prodrele na višine vzhodno Gnile Lipe in udre v sovražno postojanko. Istotako se je zveznim četam pod Rohatynom po srditem boju posrečilo priti na vzhodni breg.

Ob Dnjestrju vlada popoln mir. V povirju Wiepra je bil zaseden Zamošč. Višine severno nizine Tanew so v vsem razsegu v naših rokah.

Zapadno Visle so sledile naše čete umikajočemu se sovražniku do Tarlowa.

Skupni plen pod avstrijskim višjim poveljstvom na severovzhodu se bojujočih zveznih čet, znaša za mesec junij 54 oficirjev, 194.000 mož, 93 topov, 364 strojnih pušk, 78 municijskih vozov, 100 poljskih železniških vozov etc.

Namestnik šefa generalnega štaba, pl. Höfer, fml.

Bavarski kralj v Przenyslu.

DUNAJ, 30. (Kor.) Iz vojnega časnikarskega stana poročajo: Kralj Ludovik bavarski si je ogledal 28. junija predplovne Przemysl, kjer se je njegovo Veličanstvo zanimalo pred vsem za one utrdbe, ki so jih bile svoj čas zavzele bavarske čete.

V Lvovu, kamor je kralj dospel popoldne, si je ogledalo njegovo Veličanstvo častno kompanijo, ki se je udeleževala bojev za utrdbe zapadne fronte Lvova. Izgled in držanje od solca ožganih čet sta kralja izvanredno zadovoljila.

Pri obhodu, ki ga je napravil po dineju, je podelil kralj armadnemu poveljniku Böhm-Ermoliju veliki križec bavarskega vojaškega zaslužnega reda z meči in načelniku armadnega generalnega štaba generalmajorju dr. Bardolifu drugi razred bavarskega vojaškega zaslužnega reda z zvezdo in z meči.

Carjev reskript na ministrskega predsednika

PETROGRAD, 30. (Kor.) Car je poslal ministrskemu predsedniku reskript, v katerem konstatira močno voljo ruskega naroda, da posveti svoje naprave za vojno oboroževanje.

Reskript pravi: Dolgotrajna vojna zahteva vedno večje napore. Toda s tem, da zmagujemo rastoče težkoče, da se upiramo neizogibnim usodam vojne sreče, hočemo utrditi v naših srcih sklep, da je treba nadaljevati vojno do popolnega triumfa ruske armade. Sovražnika je treba potolči, sicer je mir nemogoč. Manifest apelira na složnost vseh, da zadosti delom za potreščine hrabrih ruskih armad.

Pismeece se je glasilo:

V sredo, zjutraj.

»Cenjeni gospod!

Obveščam Vas, da jutri, v četrtek, ob sedmih zvečer nastopim v Chanoinessi. Sporočati vam morem to šele danes, ker se je igrala tete Heloise močno poskodovala in jej je bilo zato nemogoče, da bi bila nastopila prej.

Pridite torej na vsak način k predstavi, prosim vas ponovno, kajti stalo me je veliko truda, da sem dosegla uprizaritev te igre, in želim prav topla, da ne bi bil moj trud zaman.

Prihodnjo soboto ob eni opoldne pojdem k ravnatelju gledališča »Varietés«, da poizvem, kako sem vam ugajala.

Vaša Vam udana

Ana Dudleyeva,

rue Saint Georges, 30.

To kratko in preprosto pismeece je čudno učinkovalo na Henrika.

Car smatra za potrebno, da se doba zopetne otvoritve zakonodajnih korporacij pospeši, da se sliši glas ruse zemlje. Ker je sklenil car zopetno zasedanje dume in državnega sveta najpozneje za mesec avgust, je naročil ministrskemu svetu, da naj izdela zakonske načrte, ki so postali potrebni vsled sedanje vojne.

Odgovor Nikolaja Nikolajeviča na brzojavko »Morningpost«.

LONDON, 30. (Kor.) »Morningpost«, ki je poslala dne 24. junija velikemu knezu Nikolaju Nikolajeviču brzojavko, v kateri mu je čestitala k spretnosti, s katero je vodil najtežavnejše umikanje, kar jih pozna svetovna zgodovina, je dobila sledeči odgovor: Sila ruske armade bazira, kakor one armad zaveznikov, na temeljih, za katere se bojuje in po katerih je pričakovati sigurno končno zmago.

Z nemško-ruskega bojišča.

BERLIN, 1. (Kor.) Veliki glavni stan, 1. julija 1915.

Vzhodno bojišče.

Položaj je neizpremenjen. Tekom junija smo ujeli 27.695 mož, med njimi 121 oficirjev in uplenili 7 topov, 2 zastavi, 6 metelcev min, 52 strojnih pušk, eno letalo in vrh tega mnogo materijala.

Jugovzhodno bojišče.

Po srditih bojih so čete generala Linsingena včeraj zavzele z naskokom rusko postojanko vzhodno Gnile Lipe med Kuniczami in Luszyncami in severno Rohatyna; ujetih je bilo 30 oficirjev in 2328 mož in uplenjenih 5 strojnih pušk.

Tudi vzhodno Lvova so avstrijske čete udre v sovražno postojanko.

Armade generalfeldmaršala Mackensena prodirajo dalje med Bugom in Vislo. Tudi zapadno Visle se umikajo Rusi, deloma po trdovratnih bojih. Zvezne čete pritiskajo za njimi na obeh straneh Kamienje.

Skupni plen pod poveljstvom generala Linsingena, feldmaršala Mackensena in generala Woirscha se bojujočih zveznih čet, znaša za mesec junij 409 oficirjev, 140.650 mož, 80 topov in 268 strojnih pušk.

Podaljšanje moratorija za Poljsko.

PETROGRAD, 30. (Kor.) Ministrski svet je sklenil, da se moratorij na Poljskem podaljša za štiri mesece. Sklenil je tudi, da se nakaže za preskrbo Varšave z živili tri milijone mesto zahtevanih osem milijonov.

Z zapadnega bojišča.

BERLIN, 1. (Kor.) Veliki glavni stan, 1. julija 1915.

Zapadno bojišče.

Severno Arrasa so se boji za jarke končali med trajnim artiljerijskim ognjem za nas ugodno.

V Champagni, jugovzhodno Reimsa, so izvršili Francozi brezuspešen napad.

Na višinah Moze in v Vogezih so se vršili le živahni artiljerijski boji.

Sovražni letalci so metali bombe na Zeebrugge in Brügge, ne da bi napravili kako vojaško škodo.

Vrhovno armadno vodstvo.

Blokada angleškega vodovja.

LONDON, 1. (Kor.) Norveška barka »Kotka« je bila včeraj 20 milj od južnega

Od onega dne, ko je prvič videl mlado damo, ni niti enkrat več pomislil nanjo. Popolnoma je pozabil njeno ime in njena dražestna slika se bi tako hitro izgubila iz njegovega spomina, kakor diha na zrcalu. Ta nežna ženska roka, te fine, mikroskopične poteze na satiniranem papirju so mu pričaravale vizijo: miss Ana s svojimi osemnajstimi leti in svojo neodoljivo dražestjo je se pokazala zopet pred njegovo dušo in se je polastila njegovih misli za vedno, za vse čase.

Današnji dan se mu je zdel neskončno dolg in že prihodnje dopoldne je mislil oditi v Batignolles. Moral pa je krotiti svojo nestrpnost, delati pa le ni mogel, dasiravno bi bil moral dokončati veliko dramo, katere je neko boulevardsko gledališče pričakovalo z bridkostjo in težavo.

Končno se je vendar zvečilo. Z dvajset pred sedmo uro je sedel Henrik v parketu gledališča »Batignolles«.

Uhogi človek pa je moral še čakati dolgo, da mu je res pošla skoraj vsa potre-

obrezja Irse obstreljevana in potopljena. Posadka je bila rešena.

(»Kotka« je imela prepovedano blago na krovu. Op. Wolffovega urada.)

LONDON, 1. (Kor.) Norveški parnik »Gjesoe« je bil včeraj zvečer potopljen od podvodnika. Posadka je bila rešena. (Parnik je imel prepovedano blago na krovu. Op. W. ur.)

LONDON, 1. (Kor.) Parnik »Madi« je izkrcal včeraj v Dunmore Eastu na Irskem del posadke parnika »Scottish Monarch«. Ladja, ki ima 7500 ton in je bila iz Glasgowa, je bila včeraj zjutraj 60 milj južno Queenstowna potopljena od podvodnika. Domneva se, da je bil drugi del posadke rešen.

Francija in vojaški obvezanci zveznih držav.

LYON, 30. (Kor.) »Le Progres« poroča, da pozivlja v Parizu izdana poluradna nota vojaške obvezance zveznih držav, da naj takoj zadostijo svoji vojaški dolžnosti, sicer bodo eventualno pozvani, da zapuste utrjeno taborišče v Parizu, ker se precej mučno občuti njihova navzočnost. Sicer jim bo potem svobodno, da se nastanijo v provinci zunaj armadnega pasu, ali pa, da zapuste Francijo.

Angleška dolnja zbornica.

LONDON, 30. (Kor.) V spodnji zbornici je bil v drugem čitanju sprejet municijski zakon. Tekom debate je izjavil unionist Houston, da je pomanjkanje municije in topov že nezasišeno sramotno. Vojno ministrstvo meni najbrže, da se bomo v sedanjih vojni zamogli prerivati naprej, kakor v burski vojni. Toda danes je položaj drugačen. Še nikdar v vsej zgodovini ni bil položaj tako obupen kakor sedaj.

Angleški očitki Grkom.

ATENE, 30. (Kor.) Angleško poslanstvo objavlja odkod admirala pri Dardanelah, ki pravi, da nemško - turško provijantiranje v Egejskem morju preskrbujejo grške ladje.

Uradno se odgovarja, da za pravilnost te trditve niso bili podani nobeni dokazi.

Bavarski kralj na Dunaju.

DUNAJ, 1. (Kor.) Kralj bavarski je na povratku s severnega bojišča dospel danes zjutraj v najstrožjem inkognitu na Dunaj ter je bil na kolodvoru sprejet od nadvojvode Franca Salvatorja. Kralj se je peljal z nadvojvodo v dvorni grad ter se je predpoldne dalje časa mudil pri cesarju v Schönbrunnu.

Popoldne se vrši v Schönbrunu na čast kralja družinski obed. Jutri odpotuje kralj v Monakovo.

Cesarske naredbe.

DUNAJ, 1. (Kor.) V jutrišnji »Wiener Zeitung« se objavi cesarska naredba, ki se tiče odredb glede izdelovanja žganja, na drugi strani pa odreja povišanje davka na žganje za 20 vinarjev na 70 vinarjev za liter alkohola.

Neka v »Wiener Zeitung« objavljena naredba justičnega ministrstva določa, da se v pobilje označenih okrajih lahko sklene nadaljevanje sodnega poravnalnega postopanja, ako je videti, da redna vršitev postopanja vsled vojnih dogodkov ne bi bila mogoča. Postopanje je v takih slučajih ustaviti šele 90 dni po odstranitvi ovire, najkasneje pa 90 dni po sklepu miru, ako do tega časa ne bi bila sprejeta poravnava.

žljivost. Miss Ana, ki je — po krivem, kakor vidimo — dvomila o Henrikovi točnosti, mu je pisala v svojem pismecu, da nastopi ob sedmih, dočim pa se je imela Chanoinesses pričeti šele ob osmih. Tako je moral Henrik še prej prebaviti strahovito dolgočasno vaudeville, v katerem je pisatelj, član gledališča, igral glavno ulogo. Temu vaudevillu je sledil vedno dolg premor, dokler se niso končno usmiliha hebesa našega junaka. Onih pet godbenikov, ki so tvorili orkester, so pričeli igrati ouverturo, zastor se je dvignil in Chanoinesses se je pričela.

Odkrito povedano, Henrik ni razumel niti besedice vsega dialoga in ni slišal niti ene note vseh kupletov, dokler se ni pojavila na odru Ana. Ko je končno nastopila, je Henriku skoraj prenehalo biti srce. Ana je bila dražestna.

Luč svetilk in razdalja niste zmanjševali lepote njenih nežnih in finih potez prav čisto nič.

(Dalje).

PODLISTEK

GREŠNICE.

Roman. — Francoski spisal Xavier de Montépín

— To me veseli, kajti ne dvomim, da ste bila všeč tudi vi njej. Vzemite klobuk in šal in pojdiva.

Pivoine in grof sta stopila v voz.

— Rue Castellane, — je ukazal grof kočijažu.

V petih minutah sta bila tamkaj.

Vrata jima je odprla prav ljubka hišna, katere grof René ni vprašal ničesar. Pogledal je na uro.

— Prišla sva prezgodaj, — je dejal: — miss Dudleyeva pride šele v par minutah. Dotlej vam razkažem vaše stanovanje.

Nočemo opisovati začudenja in vznícenja Pivoine, ko je zagledala vso krasoto salona, spalnice in boudoirja. V hotelih latinskega okraja pač ni mogla niti slutiti, da sploh kje obstoja taka eleganca.

— O, kako je lepo, kako je lepo! — je vzklikala ob vsakem koraku.

— Ali vam ugaja tu? — je vprašal René smehljaje.

Pivoine ni mogla prehladiti vse te čarobne lepote.

— Ali bi bila torej zadovoljna s takim stanovanjem? — je vprašal grof.

— Kdo bi ne bil zadovoljen žnjim? — je vzkliknila Pivoine, — ali so kraljičine sobe opremljene ravno tako lepo, kakor te?

— Zelo me veseli, resnično, zelo me veseli! — je rekel René.

— Zakaj pa? — je vprašala.

— Ker ste tu v svojem stanovanju, draga moja, — je odgovoril.

VIII.

Chanoinesses.

Nekaj dni po svojem prvem sestanku z Ano Dudleyevo pri ravnatelju gledališča »Varietés« je prejel Henrik de Chierlieu pismeece od nje.

Odlizkovana z zlato kolajno in listino diplomo na razslavi v Firence
Peče se fin in navaden kruh trikrat na dan. Izbera
sladčič, vina v steklenicah, prepečenecv (bi-cottini
konfektore itd. **Sprosta naročila za poroke**
in krste ter vsakovrstno pcdvo ter po-
streže tudi na dom. - ZMERNE CENE.

Med Srbijo in Italijo. — Italijanski listi Idea Nazionale, "Tribuna", "Giornale d'Italia" in "Corriere d'Italia" izjavljajo odločno, da oddaljenje Srbije in Črno Gore od avstro-ogrškega bojišča ostro nasprotuje opravičenemu italijanskemu pričakovanju in dolžni hvezatnosti, da jadranski interesi in načrti Italije nikakor ne dopu-